

stemmelser for finansiel garanti, der er opstillet i dette direktiv.

(11) Dette direktiv bør finde anvendelse på enhver person, hvis virksomhed består i at levere forsikringsformidlerydelser til tredjemand på erhvervsmæssigt grundlag mod et vederlag enten i form af penge eller i en anden form for aftalt økonomisk fordel, der er knyttet til disse ydelser.

(12) Anvendelsesområdet bør ikke omfatte personer inden for andre erhverv, f.eks. skatteeksperter eller revisorer, som rådgiver om forsikringsdækning lejlighedsvis i forbindelse med udøvelsen af denne anden erhvervsvirksomhed, eller personer, der blot formidler generelle oplysninger om forsikringsprodukter, når formålet ikke er at bistå kunden med at indgå eller opfylde en forsikrings- eller genforsikringsaftale og heller ikke erhvervsmæssig administration af et forsikrings- eller genforsikringsselskabs skadetilfælde eller taksation eller skadesafregning.

(13) Dette direktiv bør ikke finde anvendelse på personer, der udøver forsikringsformidling som accessorisk virksomhed under visse, nøje fastlagte betingelser.

(14) Forsikrings- og genforsikringsformidlere bør registreres hos den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de har deres bopæl eller hovedkontor, forudsat at de opfylder strenge faglige krav til deres kompetence, gode omdømme, erhvervsansvarsforsikring og finansielle kapacitet.

(15) Registreringen bør give forsikrings- og genforsikringsformidlere ret til at udøve deres virksomhed i andre medlemsstater i henhold til principperne om etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser, forudsat at der har fundet behørig underretning sted mellem de kompetente myndigheder.

(16) Der er behov for passende sanktioner over for personer, der udøver forsikrings- eller genforsikringsformidling uden at være registreret, over for forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som gør brug af ydelser fra ikkeregistrerede formidlere og over for formidlere, der ikke opfylder de bestemmelser, medlemsstaterne vedtager til gennemførelse af dette direktiv.

(17) Samarbejde og informationsudveksling mellem de kompetente myndigheder er afgøren-

de for at beskytte forbrugerne og sikre et sundt forsikrings- og genforsikringsformidlererhverv på det indre marked.

(18) Deter afgørende for forbrugeren at vide, om den formidler, han har med at gøre, yder rådgivning om produkter fra en bred vifte af forsikringsselskaber eller om produkter, der udbydes af et begrænset antal forsikringsselskaber.

(19) Dette direktiv bør præcisere forsikringsformidlers pligt til at give kunderne information. En medlemsstat kan i den forbindelse opretholde eller vedtage strengere bestemmelser, der uanset formidlernes bopælssted kan pålægges forsikringsformidlere, som udøver deres forsikringsformidlervirksomhed på dens område, såfremt disse strengere bestemmelser er i overensstemmelse med fællesskabsretten, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel»⁽⁶⁾).

(20) Erklærer formidleren, at han yder rådgivning om produkter fra en bred vifte af forsikringsselskaber, bør han gennemføre en objektiv og tilstrækkelig bred analyse af de på markedet disponible produkter. Derudover bør alle formidlere redegøre for bevæggrundene for den rådgivning, de yder.

(21) Der er mindre behov for at kræve, at denne information gives, hvis forbrugeren er et selskab, der ønsker genforsikring eller forsikring af kommercielle og industrielle risici.

(22) Der er behov for hensigtsmæssige og effektive klage- og tvistbilæggelsesprocedurer i medlemsstaterne med henblik på bilæggelse af tvister mellem forsikringsformidlere og deres kunder, i givet fald ved brug af eksisterende procedurer.

(23) Uden at dette berører kundernes ret til at indbringe sag for domstolene, bør medlemsstaterne tilskynde offentlige eller private organer til udenretslig bilæggelse af tvister til at indgå i et samarbejde med henblik på løsningen af grænseoverskridende tvister. Et resultat af dette samarbejde kunne især være at give forbrugeren mulighed for at indgive klage over forsikringsformidlere, der er etableret i en anden medlemsstat, ved de udenretslige organer i det land, hvor for-